

„Te szerzetes akarsz lenni? Hát kár érted!“ - A hozzánk érkezők döntését, a barátok illetve a család, sokszor ilyen vagy hasonló megjegyzéssel veszik tudomásul. Egy ilyen kijelentés hallatán sokszor lehetne mérgeledni..., de talán ez lehetőséget adhat arra is, hogy elgondolkodjunk és megpróbáljuk megérteni azt, hogy miért is reagálnak napjainkban így az emberek. Lehet hogy azért, mert csak nagyon ritkán adódik alkalmuk arra, hogy szerzetesekkel találkozzanak..., vagy talán, ha van is ilyen lehetőségük, akkor általában olyan közösségeket ismernek meg, ahol talán kevés a fiatal....

Azonban napjainkban is vannak olyan fiatal nők, akik ilyen „ellenszél“ ellenére is komolyan foglalkoznak a szerzetesi közösségben való élet gondolatával. Általában az egyetemi tanulmányaik elvégzése-, vagy egy munkahelyi tapasztalat után

érkeznek hozzánk. Mély vágy él bennük, hogy a szerzetesi közösségben hitéletüket elmélyíthessék és mind jobban Jézus Krisztushoz tartozhassanak. A noviciátus ideje ebben a vágyukban szeretné őket segíteni. Szabályzatunk szerint mindennek, ami ebben az időszakban történik, segítenie kell noviciát abban, hogy átgondolja hivatását.

Fontos, hogy a noviciátus egyfajta „törés“ is legyen számára, és hogy segítse őt abban, hogy eltávolodjon az addigi megszokott mindennapi életétől. Ez a folyamat nem mindig könnyű. Mégis legtöbbször a jelöltként érkező hamarosan megtapasztalja,

hogy ez a távolság valójában lehetőséget biztosít számára, hogy megvizsgálhassa szerzetesi elhivatottságát.

Együtt úton lenni

Megosztás és ima

apostoli szolgálatban is elkíséri, melyre a novicia most készül. Rendünknek ezt a lelki alapot a szentignáci lelkiség adja, mely már kezdetektől jelen van a szerzetesi képzésünkben: a napi elmélkedés és a nap végén a visszapillantás segítik az Istennel való kapcsolat növekedését. A 30 napos szentignáci lelkigyakorlat is Jézus Krisztus követésének vágyát mélyíti el, valamint segít megalapozni és átgondolni a későbbi fogadalom utáni életet.

A noviciátus, a személyes formálódás és a közösségbe való belenövekedés ideje. A rendszeres beszélgetés a képzésért felelős nővérrel sokat segít a noviciának abban, hogy jobban megértse és elmélyítse az megkezdett, új lelki életét. A lelki kíséret által lehetőség van kérdések megfogalmazására és a válaszok közös keresésére.

Ez az idő lehetőséget ad arra is, hogy a közösség és a novicia egymást is jobban megismerje.

Ez egy lelki tapasztalat is, mely később az

Az első noviciátusi évben a novicia szociális téren végez szolgálatot, ez segíti abban, hogy érzékelje társadalomban jelen lévő problémákat. Találkozva a szükségét szenvedőkkel, érzékenyvé válik arra is, hogy felismerje saját belső szükségét és szegénységét. Mivel rendünknek nincsenek saját intézményei, fontos, hogy a novicia a képzés második évében egy hosszabb időre bekapcsolódhasson az egyik apostoli kis közösség életébe, ahol a nővérek különböző munkakörökben, különböző feladatokat látnak el. Az apostoli téren végzett

szolgálatok sokfélék: plébániai munka, szociális munka, lelkipozítás, tanár, nevelő, idősök ápolása, a kórházban orvosként, lelkipozítóként vagy ápolóként dolgozunk. Ebben az időszakban a novicia kipróbálhatja saját magát, felfedezheti a rend sokszínűségét, és elgondolkozhat saját személyes küldetésén.

Karizmánk szerint szeretnénk jelen lenni azok számára, akik különböző szükségben szenvednek, kísérfni azokat, akik keresik Istent, szeretnénk az igazságosságért kiállni, és meg-erősödni az egymás iránti tiszteletben és szeretetben. Lelkiségünköl fakadóan szeretnénk „segítfeni az embereknek, hogy elérjék teremtetttségük célját“. Ebben a második évben fontos megtapasztalni azt, hogy mit jelent konkrétan az emberek között lenni, és mit jelent az imaidön kívül is Istenben maradni, „Istent mindenben keresni és megtalálni“.

A noviciátus időszaka alatt feszültség alakulhat ki a között, amit a novicia korábban a szerzetesi életöl elképzelt, és a megélt valóság között, mellyel a közösségben találkozik. A közösségi élet mindennapjaival ismerkedve, megtapasztalja azt is, hogy vannak néha nézeteltérések, és hogy nem minden úgy működik, ahogy ő azt elgondolta. Ez azonban talán még jobban segítfeti őt és a közösséget, egymás kölcsönös és valós megismerésében. A közösségbe érkezéskor mindenki hoz valami újat magával, ezért fontos a nyitottság. Az új, a szokatlan teheti az életet még gazdagabbá és színesebbé.

Szociális tapasztalat

Közös kiránduláskor

Isten az, aki termékenyvé tudja tenni minden ember életét, illetve a közösségben való életet is. Nekünk az a felelőségünk, hogy ehhez biztosítsuk a megfelelő kereteket - és többi az Ő dolga!

Stefanie Strobel sa